

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 90

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 680 din 2 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
29.	— Hotărâre pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	8–14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
36.	— Decizie privind eliberarea domnului Vicențiu Dorin Gavril Știr, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat	15
37.	— Decizie privind numirea domnului Darius-Bogdan Vâlcov în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	15
38.	— Decizie privind numirea domnului Ioan Ștefan Groza în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 680

din 2 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Dan-Ionuț Herțog în Dosarul nr. 5.589/63/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.637D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.648D/2016, 306D/2017, 356D/2017, 604D/2017, 605D/2017, 848D/2017, 1.175D/2017, 1.202D/2017, 1.286D/2017, 1.287D/2017, 1.288D/2017, 1.289D/2017, 1.298D/2017, 1.373D/2017, 1.750D/2017, 1.759D/2017 și 1.913D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepții ridicate de Rexep Berisha în Dosarul nr. 5.592/63/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Dan Nicolaiciuc și alții în Dosarul nr. 4.225/90/2015 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Valentin Mărăcine și alții în Dosarul nr. 393/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Alexandru Tuțu și alții în Dosarul nr. 2.752/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Ileana Costeiu și alții în Dosarul nr. 4.160/90/2015 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Norica Elena Dogaru și alții în Dosarul nr. 2.127/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Alexandru Oprea în Dosarul nr. 2.503/90/2015 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Mircea Tuță în Dosarul nr. 179/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Aurel Gabi Uță și alții în Dosarul nr. 4.261/90/2015 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Nicoleta Alina Barză și alții în Dosarul nr. 1.768/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Gabriel Popescu și alții în Dosarul nr. 1.859/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Elena Nicolaiciuc și alții în Dosarul nr. 2.570/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Gheorghe Andrei și alții în Dosarul nr. 503/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Marian Lascu și alții în Dosarul nr. 1.835/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Gheorghe Bădescu și alții în Dosarul nr. 2.867/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Alina Anca și alții în Dosarul nr. 1.931/90/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și de Ion Șerban și alții în Dosarul nr. 801/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.637D/2016, 1.648D/2016, 306D/2017, 356D/2017, 604D/2017, 605D/2017, 848D/2017, 1.175D/2017, 1.202D/2017, 1.286D/2017, 1.287D/2017, 1.288D/2017, 1.289D/2017, 1.298D/2017, 1.373D/2017, 1.750D/2017, 1.759D/2017 și 1.913D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.648D/2016, 306D/2017, 356D/2017, 604D/2017, 605D/2017, 848D/2017, 1.175D/2017, 1.202D/2017, 1.286D/2017, 1.287D/2017, 1.288D/2017, 1.289D/2017, 1.298D/2017, 1.373D/2017, 1.750D/2017, 1.759D/2017 și 1.913D/2017 la Dosarul nr. 1.637D/2016, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că instanța de contencios a mai analizat dispozițiile de lege criticate, constatând constituționalitatea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 29 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.589/63/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Dan-Ionuț Herțog cu prilejul soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 640 din 1 martie 2016, pronunțate de Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 5.589/63/2015.

8. Prin Încheierea din 30 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.592/63/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Berisha Rexhep cu prilejul soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 641 din 1 martie 2016, pronunțate de Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 5.592/63/2015.

9. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.225/90/2015, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Dan Nicolaiciuc și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni în constatare.

10. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 393/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010. Excepția a fost ridicată de Valentin Mărăcine și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni în constatarea a stagiului de cotizare realizat în condiții speciale de muncă.

11. Prin Încheierea din 14 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.752/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Țuțu și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în gradul I și gradul II de muncă, precum și în condiții speciale de muncă, ulterior datei de 1 aprilie 2001.

12. Prin Încheierea din 14 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.160/90/2015, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Ileana Costeiu și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în condiții speciale de muncă.

13. Prin Încheierea din 28 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.127/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Norica Elena Dogaru și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în condiții speciale de muncă.

14. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.503/90/2015, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Alexadru V. Oprea cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în condiții speciale de muncă.

15. Prin Încheierea din 17 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 179/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Mircea Tuță cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în condiții speciale de muncă.

16. Prin Încheierea din 21 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.261/90/2015, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Aurel Gabi Uță și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în condiții speciale de muncă.

17. Prin Încheierea din 28 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.768/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Nicoleta Alina Barză și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în grupe de muncă.

18. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.859/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Gabriel Popescu și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în condiții speciale de muncă.

19. Prin Încheierea din 14 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.570/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Elena Nicolaiciuc și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect constatarea încadrării în condiții deosebite și speciale de muncă.

20. Prin Încheierea din 27 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 503/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Andrei și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni privind încadrarea în condiții deosebite și speciale de muncă.

21. Prin Încheierea din 28 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.835/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Marian Lascu și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni referitoare la încadrarea în grupe superioare de muncă.

22. Prin Încheierea din 10 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.867/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Bădescu și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni referitoare la încadrarea în grupe superioare de muncă.

23. Prin Încheierea din 4 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.931/90/2014, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Alina Anca și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni privind încadrarea în condiții deosebite și speciale de muncă.

24. Prin Încheierea din 23 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 801/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Ion Șerban și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni privind încadrarea în grupele superioare de muncă.

25. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1)—(3), art. 41 alin. (2), art. 44, art. 45 și art. 53. De asemenea, susțin că sunt încălcate prevederile art. 148 alin. (1)—(4) din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Primul Protocol la aceeași Convenție și dispozițiile Directivei 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom. În acest sens, arată că, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, locurile de muncă încadrate în condiții speciale sunt „a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă; b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații; c) activitățile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, prevăzute de actele normative cu regim clasificat emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi; d) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1”, precum și „e) activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3”. Anexa nr. 2 la Legea nr. 263/2010 reglementează lista cuprinzând locurile de muncă încadrate în condiții speciale, în timp ce anexa nr. 3 la aceeași lege enumeră unitățile care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în

locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare. Pentru ca o persoană să fie încadrată în condiții speciale, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010, trebuie să desfășoare una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 2, în una dintre unitățile prevăzute în anexa nr. 3, acestea fiind cerințe cumulative. Încadrarea persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale s-a realizat potrivit procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, dar această procedură s-a finalizat la data de 30 iunie 2005, așa cum s-a prevăzut prin art. 16 din acest act normativ.

26. Autorii excepției arată că, deși desfășoară unele dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 263/2010, unitățile în care lucrează au obținut autorizația de desfășurare a activității ulterior acestei date.

27. De asemenea arată că art. 30 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 prevede posibilitatea reevaluării periodice a activității, dar numai pentru locurile de muncă în condiții speciale de muncă prevăzute deja la alin. (1) lit. e).

28. Prin urmare, autorii excepției consideră că legiuitorul nu a ținut seama că realitatea economică este în continuă transformare și a stabilit locuri de muncă și activități ca fiind în condiții speciale, fără a lăsa posibilitatea modificării anexelor nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010 prin eventuala adăugare a unor astfel de locuri de muncă și activități.

29. Pentru motivele mai sus arătate, autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii, creând diferențe de tratament nejustificate între persoane care desfășoară munca în condiții identice, întrucât unele dintre acestea beneficiază de încadrarea în condiții speciale de muncă, în timp ce altele, care lucrează în unități care și-au autorizat activitatea ulterior datei de 30 iunie 2005, nu mai pot fi încadrate în aceleași condiții.

30. De asemenea, consideră că sunt discriminați și cei care desfășoară activitatea în unități în care angajatorul nu a inițiat procedurile pentru încadrarea în condiții speciale până la data de 30 iunie 2005, în raport cu persoanele care lucrează în locuri de muncă ce au fost încadrate în condiții speciale.

31. Pentru aceleași motive, autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate aduc atingere și prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora salariații au dreptul la măsuri de protecție socială, care privesc, între altele, și prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale.

32. Deoarece, pe calea acțiunilor în justiție, nu au putut obține încadrarea în condiții speciale de muncă, întrucât cadrul legal nu permitea această soluție, consideră că sunt înfrânți și prevederile constituționale referitoare la dreptul de acces liber la justiție.

33. Totodată, arată că dispozițiile de lege criticate afectează dreptul la pensie, prin neacordarea punctajului mediu anual suplimentar aferent muncii în condiții speciale, astfel că este încălcat dreptul de proprietate, pensia fiind asimilată unui „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

34. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 5.589/63/2015, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, în timp ce, în Dosarul nr. 5.592/63/2015, consideră că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate.

35. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 259 din 6 mai 2014. De asemenea, arată că stabilirea prin lege și în legislația secundară a criteriilor de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale și a procedurii de urmat în acest sens

sunt atribuțiile exclusive ale legiuitorului și nu afectează dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru a reclama neîndeplinirea de către angajator sau de alte persoane a obligațiilor rezultate din aceste acte normative. Totodată, arată că nu sunt încălcate nici prevederile art. 16 și art. 44 din Constituție. Instanța de judecată amintește că, prin deciziile nr. 12 din 23 mai 2016 și nr. 14 din 23 mai 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, respectiv în procedura dezlegării unor chestiuni de drept, s-a statuat în sensul limitării posibilității instanței de drept comun de a analiza condițiile de muncă ale reclamantilor și de a statua cu privire la încadrarea locurilor de muncă ale acestora în condiții speciale, însă arată că această limitare nu a fost dedusă în mod direct din dispozițiile invocate a fi neconstituționale, ci din interpretarea întregii legislații care reglementează această materie.

36. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. Totodată, apreciază că nu există interes în invocarea neconstituționalității art. 30 din Legea nr. 263/2010, cu atât mai mult cu cât Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat asupra acestor probleme prin deciziile nr. 12 din 23 mai 2016 și nr. 14 din 23 mai 2016.

37. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

38. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și invocă în acest sens considerentele și soluția Deciziei Curții Constituționale nr. 259 din 6 mai 2014.

39. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 259 din 6 mai 2014, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 12 din 23 mai 2016.

40. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

41. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

42. Deși Curtea observă că în unele dosare este invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) și art. 30 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, iar în alte dosare se invocă neconstituționalitatea întregului art. 30 din Legea nr. 263/2010, având în vedere critica de neconstituționalitate formulată, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate doar dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010, care au următorul conținut: „(1) În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt cele din: [...]

e) activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3; [...]

(2) Periodic, din 5 în 5 ani, locurile de muncă în condiții speciale de muncă prevăzute la alin. (1) lit. e) sunt supuse procedurii de reevaluare a încadrării în condiții speciale, stabilită prin hotărâre a Guvernului.”

43. Anexa nr. 2 la Legea nr. 263/2010 reglementează lista cuprinzând locurile de muncă încadrate în condiții speciale, iar anexa nr. 3 enumeră unitățile care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare.

44. Autorii excepției consideră că aceste dispoziții de lege aduc atingere următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție, art. 41 alin. (2) privind protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, susțin că sunt încălcate prevederile art. 148 alin. (1)—(4) din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la interzicerea discriminării, art. 1 din Primul Protocol la aceeași convenție, referitor la protecția proprietății, precum și dispozițiile Directivei 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom.

45. Examinând dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că acestea fac parte din conținutul art. 30 din Legea nr. 263/2010, care reglementează locurile de muncă în condiții speciale. Astfel, art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 enumeră în mod exhaustiv și limitativ locurile de muncă încadrate în condiții speciale. Cât privește locurile de muncă la care se referă ipoteza art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010, Curtea observă că textul de lege instituie o dublă condiționare referitoare atât la activitatea desfășurată, cât și la unitatea în care se găsesc locurile de muncă respective. Selectarea acestor elemente cumulative este rezultatul parcurgerii mai multor etape, care s-au succedat sub imperiul mai multor reglementări.

46. Astfel, Curtea reține că, abrogând Legea nr. 3/1977, Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale a propus o nouă clasificare a locurilor de muncă în funcție de condițiile în care s-a desfășurat activitatea, reglementând astfel, în art. 19 și art. 20, locurile de muncă în condiții deosebite și cele în condiții speciale, distinct de locurile de muncă în condiții normale. În ceea ce privește locurile de muncă încadrate în condiții speciale de muncă, art. 20 din Legea nr. 19/2000 a realizat, inițial, o enumerare exhaustivă a acestora, urmând ca, prin completările aduse de articolul unic pct. 3 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002, să fie stabilite două categorii, în funcție de sediul reglementării. Astfel, art. 20 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 a stabilit în mod expres că sunt locuri de muncă în condiții speciale „a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă; b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații; c) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1; d) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 2.” În același timp însă, dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 au deschis posibilitatea stabilirii prin lege și a altor locuri de muncă în condiții speciale, urmând ca metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale să se stabilească prin hotărâre a

Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării CNPAS.

47. În aplicarea art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 10 septembrie 2003. Art. 2 din acest act normativ a stabilit criteriile cumulative necesare pentru încadrarea persoanelor în locurile de muncă în condiții speciale: „a) încadrarea locurilor de muncă în grupa I de muncă, anterior datei de 1 aprilie 2001; b) desfășurarea activității în condiții speciale pe durata programului normal de lucru din luna respectivă numai în locurile de muncă definite la art. 1 lit. a); c) existența locurilor de muncă în condiții speciale a unor factori de risc care nu pot fi înlăturați, în condițiile în care s-au luat măsurile tehnice și organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea acestora, în conformitate cu legislația de protecție a muncii în vigoare; d) efecte asupra persoanelor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, datorate în exclusivitate unor cauze profesionale și înregistrate pe perioada ultimilor 15 ani; e) efecte asupra capacității de muncă și stării de sănătate, evaluate în baza datelor medicale înregistrate la nivelul cabinetelor medicale de întreprindere, de structurile medicale de medicina muncii sau la comisiile de expertizare a capacității de muncă, pe perioada ultimilor 15 ani.” Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 a cuprins o listă a locurilor de muncă în care se desfășurau activități ce puteau fi încadrate în condiții speciale. În vederea obținerii încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, art. 3 din același act normativ a stabilit mai multe etape, ce trebuiau parcurse în ordinea cronologică indicată. Potrivit art. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, cu modificările și completările ulterioare, „Angajatorii, împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii, pot solicita reevaluarea locurilor de muncă, respectând dispozițiile prezentei hotărâri, până la data de 30 iunie 2005.”

48. La expirarea acestui termen, în aplicarea art. 20 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, a fost adoptată Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, care a prevăzut în art. 1 alin. (1) și (2) că „Începând cu data de 1 aprilie 2001, sunt încadrate în condiții speciale locurile de muncă în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1”, precum și că „Locurile de muncă prevăzute la alin. (1) sunt cele din unitățile prevăzute în anexa nr. 2, care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare.”

49. Anexa nr. 1 la Legea nr. 226/2006 a preluat lista activităților care justifică încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, în timp ce anexa nr. 2 a realizat o enumerare limitativă a unităților care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003.

50. Legea nr. 226/2006 a fost abrogată prin Legea nr. 236/2010, care, reglementând locurile de muncă în condiții speciale, a prevăzut în art. 30 alin. (1) o listă exhaustivă a acestora. Așa cum Curtea a reținut și mai sus, dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 stabilesc o dublă condiționare, prin trimiterea pe care o fac la elementele enumerate de anexele nr. 2 și 3 la aceeași lege. Dispozițiile acestor anexe preiau conținutul anexelor nr. 1 și 2 la Legea nr. 226/2006.

51. Curtea consideră că, relevante pentru analiza criticii de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză sunt și dispozițiile art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010, care prevăd necesitatea reevaluării periodice a încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, precum și faptul că procedura de reevaluare se stabilește prin hotărâre a Guvernului. În aplicarea acestor dispoziții de lege, a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011 privind stabilirea procedurii de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 29 decembrie 2011. Potrivit art. 3 din acest act normativ, menținerea încadrării locurilor de muncă în condiții speciale se realizează în condițiile îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții: „a) existența activităților și a unităților pentru care se solicită reevaluarea, în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare; b) existența locurilor de muncă pentru care au fost acordate avizele de încadrare în condiții speciale, la unitățile solicitante; c) existența, la locurile de muncă pentru care se solicită reevaluarea, a aceluiași factori de risc identificați inițial pentru care a fost acordat avizul de încadrare în condiții speciale; d) identificarea prezenței efectelor nocive asupra stării de sănătate a lucrătorilor identificate prin boli profesionale sau boli legate de profesiune, pentru care a fost acordat avizul de încadrare în condiții speciale la locurile de muncă și pentru care se solicită reevaluarea.” Art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011 prevede etapele metodologiei de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale, care trebuie parcurse în ordine cronologică, iar art. 9 stabilește posibilitatea atacării în contencios administrativ a hotărârii Comisiei pentru reevaluarea locurilor de muncă în condiții speciale.

52. Examinând în continuare criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că cel mai important aspect de neconstituționalitate învederat se referă la caracterul discriminator al dispozițiilor art. 30 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010, însă motivele invocate relevă situațiile diferite în care autorii excepției se găsesc. Astfel, o parte dintre aceștia sunt nemulțumiți de faptul că reglementarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 le-a permis încadrarea în grupele superioare de muncă, dar, în urma parcurgerii procedurii prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, nu au fost încadrați și în condiții speciale de muncă. Într-o situație asemănătoare se găsesc și cei care anterior datei de 1 aprilie 2001 se încadrau în grupe superioare de muncă, dar unitatea în care își desfășurau activitatea nu a depus demersurile necesare încadrării acelor locuri de muncă în condiții speciale.

53. Într-o altă situație se află cei care susțin că desfășoară una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 2, dar unitatea în care lucrează a înființat acest loc de muncă după finalizarea procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003.

54. Analizând situația autorilor excepției aflați în prima ipoteză, respectiv cea a persoanelor care au avut deschis accesul către procedura reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, dar fie nu au obținut încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, fie nu au făcut demersurile necesare în termenul prevăzut de acest act normativ, Curtea amintește că principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În acest sens este și Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

55. De asemenea, Curtea constată că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat că, potrivit

prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, și prin Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit*).

56. Totodată, prin Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Cauza *Thlimmenos contra Greciei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a exista justificări obiective și rezonabile (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 28 octombrie 1987, pronunțată în Cauza *Inze împotriva Austriei*), ci și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite.

57. Or, față de cele arătate, Curtea apreciază că susținerile referitoare la pretinsul caracter discriminator al dispozițiilor de lege criticate formulate de persoanele care au avut deschis accesul către procedura reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, dar fie nu au obținut încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, fie nu au făcut demersurile necesare în termenul prevăzut de acest act normativ, sunt lipsite de temei. Astfel, Curtea reține că, deși dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 nu sunt aplicabile acestei categorii de persoane, această soluție legislativă este justificată de faptul că, la momentul la care Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 a creat cadrul necesar încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, cerințele legale prevăzute de acest act normativ nu au fost îndeplinite. În mod evident, aceste persoane se găsesc într-o situație diferită față de cei care au întrunit aceste cerințe și au obținut încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, regăsindu-se, în prezent, în ipoteza art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.

58. Faptul că, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, anumite locuri de muncă au fost încadrate în grupa I, nu a reprezentat un criteriu suficient pentru ca acestea să fie încadrate ulterior în condiții speciale de muncă. În acest sens, Curtea, prin Decizia nr. 259 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 18 iulie 2014, a arătat că între persoanele care anterior Legii nr. 19/2000 au lucrat în grupa I de muncă și cele care au fost încadrate ulterior în condiții speciale nu se poate pune un semn de egalitate. Astfel, prin paragraful 22 al deciziei amintite, Curtea a reținut că „deși încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale sau deosebite a avut ca temei rațiuni asemănătoare divizării activității în grupele I și a II-a de muncă, rațiuni ce țin de gradul de solicitare, precum și de factorii de risc prezenți și expunerea la aceștia, totuși, în urma aplicării metodologiilor de încadrare stabilite prin hotărârile Guvernului mai sus amintite, nu s-a realizat o suprapunere perfectă între locurile de muncă încadrate anterior Legii nr. 19/2000 în grupele I și a II-a de muncă cu cele încadrate ulterior în condiții speciale ori deosebite. Astfel, unele activități și unități care anterior se regăseau în grupa I de muncă au fost încadrate în activități și unități în care se desfășoară activitatea în condiții speciale, în timp ce altele au fost încadrate în condiții deosebite, dacă au îndeplinit condițiile stabilite de art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 261/2001.”

59. Tot cu privire la situația persoanelor care au avut deschis accesul la procedura prevăzută prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, dar care nu au făcut demersurile necesare în temenele legale, Curtea reține că, prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție având ca obiect posibilitatea constatării pe

cale judiciară sau a obligării angajatorului la încadrarea activității desfășurate în condiții deosebite sau speciale de muncă, după 1 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 10 noiembrie 2016, paragraful 90 și următoarele, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, în mod judicios, că „încadrarea locurilor de muncă în condiții superioare de muncă era de competența autorităților administrative, competență ce se exercita prin emiterea și, după caz, refuzul de emitere a avizelor ori de reînnoire a celor deja acordate. Aceste acte administrative tipice ori asimilate, după caz, erau supuse controlului deplină jurisdicție din partea instanțelor de contencios administrativ prin care se putea sancționa pasivitatea ori neglijența angajatorului și/sau a reprezentanților angajaților de a iniția și derula procedura pentru încadrarea locurilor de muncă ale angajaților în condiții deosebite”. Prin aceeași decizie, instanța supremă a învederat că, „în ipoteza pasivității angajatorului de a declanșa procedura de încadrare în condiții deosebite, potrivit art. 3 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, cu modificările și completările ulterioare, sindicatele reprezentative, reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori responsabilul cu protecția muncii aveau posibilitatea de a sesiza inspectoratele teritoriale de muncă pentru verificarea locurilor de muncă în interiorul termenului-limită prevăzut de metodologie în acest sens”. Totodată, a amintit că, „simetric, aceste proceduri judiciare erau deschise reclamanților și puteau fi inițiate de salariați în contradictoriu cu angajatorul și, după caz, cu sindicatele reprezentative, reprezentanții acestora în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii și în acele ipoteze în care procedura prevăzută de art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, cu modificările și completările ulterioare, nu a vizat *ab originem* locurile de muncă unde reclamanții și-au desfășurat activitatea, ci alte locuri de muncă”. Având în vedere cele mai sus reținute, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că „părțile interesate au avut la dispoziție acțiunea în contencios administrativ pentru a cenzura anumite acte sau refuzul organului administrativ de a adopta conduita solicitată de parte”.

60. Curtea observă că cele constatate de instanța supremă prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016 pun în evidență faptul că, în cazul persoanelor care au avut acces la procedura reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, nu se poate vorbi de o obstrucționare a dreptului de acces liber la justiție. De asemenea, pentru aceleași rațiuni, Curtea apreciază că nu pot fi reținute nici criticile de neconstituționalitate raportate la art. 41 alin. (2), art. 44, art. 47 alin. (2) și art. 53 din Legea fundamentală.

61. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 45 din Constituție referitoare la libertatea economică, Curtea apreciază că dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) și art. 30 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 nu au incidență asupra accesului liber al angajatorilor la o activitate economică ori asupra manifestării libere inițiative.

62. În continuare, Curtea urmează să analizeze situația persoanelor care susțin că desfășoară una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 263/2010, dar nu beneficiază de încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, deoarece acestea au fost constituite ulterior finalizării procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, iar legiuitorul nu a prevăzut o procedură care să permită actualizarea listelor prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010. Astfel, făcând din nou trimitere la evoluția reglementării în materia locurilor de muncă în condiții speciale,

Curtea amintește că dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 se referă la locuri de muncă care, potrivit legislației anterioare, au fost supuse unei evaluări ce a vizat nu doar caracteristicile activității, ci și condițiile concrete în care aceasta se desfășura în cadrul unei unități.

63. Prin stabilirea unei limite temporale pentru procedura de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale, precum și din reglementarea unei proceduri de reevaluare a acestei încadrări se desprinde intenția vădită a legiuitorului de a restrânge sfera locurilor de muncă încadrate în condiții deosebite sau speciale, prin normalizarea acestora și înlăturarea factorilor de risc pentru sănătatea salariaților, potrivit legislației privind protecția muncii.

64. Cu privire la acest aspect, Înalta Curte de Casație și Justiție, în Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, paragrafele 39 și 40, a arătat că „legislația națională adoptată, începând cu Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, a urmat politica legislativă a Uniunii Europene de normalizare a condițiilor de lucru ale salariaților în sensul înlăturării, pe cât posibil, a condițiilor dăunătoare pentru sănătatea și securitatea acestora. În acest sens s-a dezvoltat, în baza Directivei Consiliului nr. 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, o legislație care stabilește norme și garanții pentru sănătatea și securitatea angajatului, cuprinzând măsuri și acțiuni eșalonate în scopul eliminării locurilor de muncă în condiții deosebite, prin normalizarea condițiilor de muncă, limitându-se totodată posibilitatea angajatorului de a crea și dezvolta noi locuri de muncă periculoase. Aceasta este rațiunea pentru care legislația ce face obiectul procesului de unificare a interpretării pe calea prezentului recurs în interesul legii are aplicabilitate limitată în timp și cu privire la persoane, astfel că nu poate fi extinsă în ceea ce privește unități lucrate nou-create, care ar cuprinde locuri de muncă încadrate în condiții deosebite sau speciale. La data de 31 decembrie 2002 s-a încheiat procesul de avizare pentru condițiile deosebite de muncă, respectiv la data de 30 iunie 2005, pentru nominalizarea locurilor de muncă în care se desfășoară activități încadrate în condiții speciale. Reînnoirea avizelor de încadrare a fost permisă doar atunci când, pe baza măsurilor adoptate de angajator, nu a fost posibilă normalizarea condițiilor de muncă.”

65. Prin urmare, Curtea apreciază că locurile de muncă înființate după încheierea procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 nu mai pot întruni, în mod obiectiv, aceleași criterii care au determinat încadrarea în condiții speciale a unor locuri de muncă încadrate potrivit legislației anterioare în grupa I de muncă și care se desfășurau într-un cadru care nu asigura o protecție suficientă a salariaților împotriva riscurilor activității desfășurate.

66. Dacă, prin însăși natura lor, unele dintre activitățile enumerate în anexa nr. 2 la Legea nr. 263/2010 expun totuși salariații la factori de risc pentru sănătate, astfel încât aceștia, indiferent de măsurile de protecție instituite în unitatea în care își desfășoară activitatea, s-ar afla într-o situație identică cu cea a persoanelor deja încadrate în locuri de muncă în condiții speciale, potrivit art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010, reprezintă un aspect a cărui evaluare depășește competența Curții Constituționale, care nu poate tranșa asupra aspectelor de constituționalitate ce decurg din rezultatul unei astfel de evaluări. O astfel de situație de fapt impune însă legiuitorului ca, în temeiul competenței sale constituționale, să intervină pentru înlăturarea unor eventuale tratamente juridice care ar contraveni prevederilor art. 16 din Constituție.

67. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan-Ionuț Herțog și Rexep Berisha în Dosarele nr. 5.589/63/2015 și nr. 5.592/63/2015 ale Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Dan Nicolai Ciuc, Valentin Mărcine, Alexandru Tuțu, Ileana Costeiu, Norica Elena Dogaru, Alexandru Oprea, Mircea Tuță, Aurel Gabi Uță, Nicoleta Alina Barză, Gabriel Popescu, Elena Nicolai Ciuc, Gheorghe Andrei, Marian Lascu, Gheorghe Bădescu, de Ion Șerban și alții în dosarele nr. 4.225/90/2015, nr. 393/90/2016, nr. 2.752/90/2016, nr. 4.160/90/2015, nr. 2.127/90/2016, nr. 2.503/90/2015, nr. 179/90/2016, nr. 4.261/90/2015, nr. 1.768/90/2016, nr. 1.859/90/2016, nr. 2.570/90/2016, nr. 503/90/2016, nr. 1.835/90/2016, nr. 2.867/90/2016 și nr. 801/90/2016 ale Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, precum și de Alina Anca și alții în Dosarul nr. 1.931/90/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 30 alin. (1) lit.e) și alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 17 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul act normativ prevede stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene* — totalitatea activităților de programare, implementare, monitorizare, raportare, evaluare, contractare, audit, verificare și control tehnic și financiar, efectuare a plăților, certificare, primire a fondurilor europene de la Comisia Europeană/alți donatori publici internaționali, prevenire și identificare a neregulilor, fraudelor și altor activități ilicite, recuperare a sumelor necuvenite, comunicare și promovare, asigurare a funcționării adecvate a sistemelor de management și control, precum și activități de natură financiar-contabilă și activități specifice de coordonare cu privire la instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, la fondurile structurale și de investiții europene, la Fondul de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane, prin Fondul pentru Azil, Migrație și Integrare și Fondul pentru Securitate Internă, la Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene (FSUE), la Mecanismul financiar al Spațiului Economic

European, la Mecanismul financiar norvegian și la Contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene;

b) *activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene* — activități care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a structurilor cu competențe în gestionarea fondurilor europene, desfășurate de personalul din cadrul structurilor economice, de resurse umane, juridice, achiziții publice, IT, administrativ, corp control și audit intern, din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, precum și activitățile care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a Departamentului pentru Luptă Antifraudă;

c) *Structura de control fonduri europene* — structura de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice având atribuții de constatare a neregulilor apărute în utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora și de stabilire a creanțelor bugetare/corecțiilor financiare, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;

d) *agenție de implementare pentru Programul PHARE* — structură în cadrul instituției publice a administrației publice centrale, responsabilă cu organizarea și desfășurarea licitațiilor, a contractărilor și cu efectuarea plăților, precum și cu implementarea tehnică în cazul proiectelor de sprijinire a investițiilor și, dacă se prevede explicit în memorandumurile de finanțare, a altor proiecte;

e) *organism de implementare pentru măsurile ex-ISPA* — organism responsabil cu organizarea și desfășurarea licitațiilor, contractarea, autorizarea și efectuarea plăților și implementarea tehnică și financiară a măsurilor beneficiare de asistență acordată prin Fondul de Coeziune (ex-ISPA);

f) *unitate de implementare a Proiectului pentru măsurile ex-ISPA* — structură în cadrul entității desemnate drept beneficiar final, în conformitate cu Memorandumul de finanțare ISPA, constituită prin ordin sau decizie a conducătorului entității respective, având rol de implementare tehnică, licitare, contractare, aprobare a plăților și management de contract pentru măsura ex-ISPA de care beneficiază;

g) expresiile „autoritate de audit”, „autoritate de management”, „autoritate comună de management” și „organism intermediar” au înțelesul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului și Hotărârea Guvernului nr. 1.065/2010 pentru aprobarea Acordului-cadru dintre Guvernul României și Consiliul Federal Elvețian privind implementarea Programului de cooperare elvețiano-român vizând reducerea disparităților economice și sociale în cadrul Uniunii Europene extinse, semnat la Berna la 7 septembrie 2010, sau în regulamentele specifice obiectivului cooperare teritorială europeană aferente perioadei de programare 2007—2013, respectiv 2014—2020;

h) *autorități de certificare* — structuri care îndeplinesc funcția de certificare a cheltuielilor finanțate din fondurile europene și/sau din fondurile publice naționale aferente acestora, stabilite prin reglementările europene și naționale;

i) expresiile „unitate de plată” și „agenție de plată” au semnificația stabilită prin reglementările europene și naționale aplicabile fondurilor europene nerambursabile menționate la lit. a);

j) expresiile „autoritate națională” și „punct național de contact”/„punct de contact/persoană națională de contact” au înțelesul prevăzut în documentele de programare aferente obiectivului cooperare teritorială europeană;

k) *Punct național de contact pentru Mecanismul financiar Spațiul Economic European și Mecanismul financiar norvegian* — entitate ce deține responsabilitatea generală pentru atingerea obiectivelor Mecanismelor financiare Spațiul Economic European și norvegian, precum și pentru implementarea prevederilor Memorandumurilor de înțelegere;

l) *Autoritate de audit pentru Mecanismul financiar Spațiul Economic European și Mecanismul financiar norvegian* — entitate responsabilă pentru verificarea funcționării sistemului de management și control aferent Mecanismelor financiare Spațiul Economic European și norvegian, respectiv Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern, denumită în continuare *UCAAPI* — structură în cadrul Ministerului Finanțelor Publice cu rol de autoritate de audit pentru Mecanismul financiar Spațiul Economic European și Mecanismul financiar norvegian, îndeplinind atribuțiile prevăzute la art. 7 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2013, cu modificările ulterioare, respectiv de la art. 2 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2017 privind gestionarea financiară a fondurilor externe nerambursabile aferente Mecanismului financiar Spațiul Economic European 2014—2021 și Mecanismului financiar norvegian 2014—2021, aprobată cu modificări prin Legea nr. 206/2017;

m) *operator de program* — entitate publică cu responsabilitate în pregătirea și implementarea programelor gestionate în cadrul Mecanismului financiar Spațiul Economic European și/sau Mecanismului financiar norvegian;

n) *Serviciul audit programe europene și naționale*, denumit în continuare *SAPEN* — structură în cadrul Direcției audit public intern din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, desemnată să îndeplinească atribuțiile de autoritate de audit pentru Programul operațional comun Bazinul Mării Negre 2007—2013 și pentru Programul operațional comun România—Ucraina—Republica Moldova 2007—2013, conform art. 14 alin. (6), art. 29 și 30 din Regulamentul (CE) nr. 951/2007 al Comisiei din 9 august 2007 de stabilire a normelor de aplicare a programelor de cooperare transfrontalieră finanțate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1.638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și de parteneriat;

o) *structura responsabilă cu soluționarea contestațiilor administrative* — structură în cadrul Ministerului Finanțelor Publice desemnată cu soluționarea contestațiilor administrative formulate împotriva titlurilor de creanță emise de structura de control fonduri europene prevăzută la lit. c);

p) structurile pentru dezvoltarea și mentenanța SMIS2014+ și MySMIS2014 — structurile din cadrul Serviciului de Telecomunicații Speciale (STS) și din cadrul Serviciului Român de Informații (SRI), responsabile cu dezvoltarea și mentenanța sistemului informatic unitar SMIS2014+ și a aplicației conexe MySMIS2014, precum și cu administrarea produselor tehnologice aferente acestora;

q) *Autoritatea coordonatoare și de management pentru FSUE* — structură de specialitate din cadrul Secretariatului General al Guvernului, fără personalitate juridică, cu rol de autoritate de management pentru Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, având responsabilitatea accesării, coordonării, gestionării și implementării asistenței financiare alocate din acest fond;

r) *autoritate de implementare pentru FSUE* — structură din instituția desemnată să implementeze operațiunile eligibile și proiectele finanțate din Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene și care acționează prin intermediul unității de implementare a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene;

s) *Unitatea națională de coordonare pentru contribuția financiară elvețiană* — structură în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, responsabilă cu coordonarea asistenței financiare elvețiene destinate României, denumită în continuare *UNC*;

ș) *Autoritatea responsabilă* — structura Ministerului Afacerilor Interne abilitată să gestioneze asistența financiară acordată României prin fondurile aferente Cadrelor financiare multianuale 2014—2020, domeniul Afaceri interne, respectiv Fondul pentru azil, migrație și integrare, denumit în continuare *FAMI*, și Fondul pentru securitate internă, denumit în continuare *FSI*;

t) *Autoritatea delegată financiară* — structura de specialitate din Direcția generală financiară a Ministerului Afacerilor Interne

care îndeplinește funcția de autoritate delegată financiară pentru gestionarea asistenței europene acordate României prin fondurile din domeniul afacerilor interne, conform Hotărârii Guvernului nr. 48/2015 privind stabilirea sistemului de management și control în vederea gestionării fondurilor acordate României prin Cadrul financiar multianual 2014—2020, domeniul Afaceri interne;

ț) *Autoritatea delegată FSI* — structura din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene care îndeplinește atribuțiile specifice conform Hotărârii Guvernului nr. 48/2015;

u) *Autoritatea delegată FAMI* — Inspectoratul General pentru Imigrări din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care îndeplinește funcția de autoritate delegată FAMI, conform Hotărârii Guvernului nr. 48/2015.

Art. 3. — În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos, specifice gestionării politicii agricole comune și politicii comune în domeniul pescuitului, au următoarele semnificații:

a) *gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale* — totalitatea activităților de programare, elaborare, implementare, monitorizare, raportare, evaluare, contractare, audit, verificare și control tehnic și financiar, efectuare a plăților, certificare, identificare a neregulilor, fraudelor și altor activități ilicite, recuperare a sumelor necuvenite, comunicare și promovare, asigurare a funcționării adecvate a sistemelor de management și control, activități de natură financiar-contabilă, activități specifice de coordonare cu privire la instrumentele de preaderare PHARE și SAPARD, la Fondul European de Garantare Agricolă, Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, Fondul European pentru Pescuit, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și activitățile desfășurate de personalul din cadrul Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale și Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;

b) *activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene* — activități care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a structurilor cu competențe în gestionarea fondurilor europene, desfășurate de personalul din cadrul structurilor economice, de resurse umane, juridice, achiziții publice, IT, administrativ și audit intern, din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și instituțiilor subordonate, cu excepția activităților desfășurate de personalul din cadrul Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale și Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;

c) *activități-suport pentru gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene* — activități care contribuie în mod direct la gestionarea PHARE, SAPARD, FEADR, FEP, FEPAM și FEAGA, precum și la absorbția fondurilor europene nerambursabile desfășurate de către personalul din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și din cadrul instituțiilor subordonate acestuia;

d) expresiile „unitate de plată”, „agenție de plată”, „structura de control ex-post FEAGA” și „agenție de legătură RICA” au semnificația stabilită prin reglementările europene și naționale aplicabile fondurilor europene nerambursabile menționate la lit. a);

e) *Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură* — instituția care răspunde de derularea și gestionarea asistenței financiare asigurate prin Fondul European de Garantare Agricolă (FEAGA) și pentru unele măsuri finanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) gestionate prin Sistemul integrat de administrare și control (IACS), conform regulamentelor europene aplicabile și autoritatea națională competentă responsabilă pentru derularea eficientă, efectivă și

transparentă a operațiunilor financiare privind fondurile nerambursabile alocate programelor de informare și promovare a produselor agricole pe piața internă și în țări terțe, precum și pentru monitorizarea și controlul punerii adecvate în aplicare a programelor selectate;

f) *Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale* — instituția responsabilă cu implementarea tehnică și financiară a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR);

g) *Autoritatea de management pentru POP și POPAM* — organismul responsabil pentru eficiența și corectitudinea programării, implementării, coordonării, promovării, controlului și raportării pentru Programul operațional pentru pescuit finanțat din Fondul European pentru Pescuit (FEP) și Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime (FEPAM);

h) *Autoritatea de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală* — organismul responsabil pentru eficiența și corectitudinea programării, implementării, coordonării, promovării, controlului și raportării Programului Național de Dezvoltare Rurală, finanțat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), asigurând îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din funcțiile prevăzute la art. 66 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013;

i) *autoritatea competentă pentru acreditarea agențiilor de plăți și a organismului coordonator* — structură organizatorică din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale care acordă și/sau retrage acreditarea de funcționare a agențiilor de plăți și a organismului coordonator;

j) *Direcția pentru coordonarea agențiilor de plăți* — structură din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale care are rolul de organism coordonator al agențiilor de plăți din fonduri europene pentru agricultură și dezvoltare rurală, ce acționează, în baza atribuțiilor sale, ca punct unic de contact cu Comisia Europeană, din partea României, în ceea ce privește toate domeniile de responsabilitate legate de FEAGA și FEADR.

CAPITOLUL II

Criteriile de acordare a majorării salariale pentru personalul prevăzut la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Art. 4. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică, începând cu luna ianuarie 2018, înalților funcționari publici, personalului de conducere și personalului de execuție definit ca personal de specialitate conform prevederilor art. 1 din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinește cumulativ următoarele criterii, după cum urmează:

a) are prevăzute în fișa postului atribuții specifice domeniului gestionării asistenței financiare nerambursabile europene, reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu, sau desfășoară activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu;

b) este încadrat în:

1. structurile din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, care îndeplinesc atribuții privind gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, prevăzute de regulamentele europene și memorandumurile de finanțare aplicabile;

2. structurile din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, care îndeplinesc activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene;

3. Autoritatea de Certificare și Plată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

4. organismele de implementare pentru măsurile ex-ISPA;

5. unitățile pentru implementarea măsurilor ex-ISPA, pe perioada de implementare a proiectelor pentru care au fost constituite;

6. agențiile de implementare pentru programele PHARE;

7. structurile care au rol de autorități de management, stabilite în cadrul instituțiilor desemnate prin Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor organizate la nivelul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

8. structurile care au rol de organisme intermediare, stabilite în cadrul instituțiilor desemnate prin Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare, îndeplinind atribuțiile prevăzute în acordurile de delegare încheiate cu autoritățile de management;

9. unitățile de plată pentru programele operaționale finanțate din instrumentele structurale, în cazul în care acestea sunt organizate separat de autoritatea de management;

10. structurile care au rol de autorități comune de management în cadrul obiectivului cooperare teritorială europeană, stabilite în cadrul instituțiilor desemnate prin hotărâre a Guvernului, îndeplinind atribuții prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 951/2007 al Comisiei din 9 august 2007 de stabilire a normelor de aplicare a programelor de cooperare transfrontalieră finanțate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1.638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și de parteneriat;

11. structurile care au rol de autorități naționale și puncte naționale de contact în cadrul obiectivului cooperare teritorială europeană, stabilite în cadrul instituțiilor desemnate prin hotărâre a Guvernului, îndeplinind atribuții prevăzute în documentele de programare, acordurile sau memorandumurile de înțelegere aplicabile;

12. Unitatea de control de prim nivel, structură din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, ce îndeplinește rolul de control de prim nivel și de punct de contact în materie de control, responsabil cu verificarea și validarea cheltuielilor efectuate de beneficiarii/partenerii români în cadrul programelor de cooperare teritorială pentru care ministerul este autoritate de management, autoritate națională, punct național de contact, conform regulilor și competențelor stabilite în cadrul programelor de cooperare teritorială;

13. structura de control fonduri europene;

14. structura responsabilă cu soluționarea contestațiilor administrative;

15. structurile care desfășoară activități de natură juridică aferente activităților de gestionare a asistenței financiare nerambursabile europene și activităților-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene, definite la art. 2 lit. a) și b), dacă acestea nu sunt asigurate de către personalul structurilor menționate la pct. 3—14, 17, 19—20 și 23—30;

16. structurile din cadrul Agenției Naționale pentru Achiziții Publice (ANAP), responsabile cu verificarea achizițiilor publice

și a derulării etapelor procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publice în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale, ca parte integrantă din activitățile de verificare și asigurare a funcționării adecvate a sistemelor de management și control prevăzute la art. 2 lit. a);

17. structura desemnată să îndeplinească rolul de punct național de contact pentru Mecanismul financiar Spațiul Economic European și Mecanismul financiar norvegian conform prevederilor anexei A la Memorandumurile de înțelegere pentru implementarea Mecanismelor financiare Spațiul Economic European și norvegian, îndeplinind atribuțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2013, cu modificările ulterioare, respectiv la art. 2 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2017 privind gestionarea financiară a fondurilor externe nerambursabile aferente Mecanismului financiar Spațiul Economic European 2014—2021 și Mecanismului financiar norvegian 2014—2021, aprobată cu modificări prin Legea nr. 206/2017;

18. structura din cadrul UCAAPI cu rol de autoritate de audit pentru Mecanismul financiar Spațiul Economic European și Mecanismul financiar norvegian;

19. structurile desemnate să îndeplinească rolul de operator de program stabilite în cadrul instituțiilor nominalizate prin anexa B la Memorandumurile de înțelegere pentru implementarea Mecanismului financiar Spațiul Economic European și norvegian, îndeplinind atribuțiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2013, cu modificările ulterioare, astfel cum este acesta definit la art. 2 alin. (3) lit. ș) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2017, aprobată cu modificări prin Legea nr. 206/2017;

20. structurile care au rol de operator de program pentru Mecanismul financiar norvegian, stabilite în cadrul instituțiilor desemnate prin acte normative, îndeplinind atribuțiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2013, cu modificările ulterioare;

21. structura din cadrul SAPEN cu rol de autoritate de audit pentru Programul operațional comun Bazinul Mării Negre 2007—2013 și pentru Programul operațional comun România — Ucraina — Republica Moldova 2007—2013;

22. structurile pentru dezvoltarea și mentenanța SMIS2014+ și MySMIS2014;

23. Autoritatea coordonatoare și de management pentru FSUE;

24. Autoritatea de implementare pentru FSUE;

25. unitățile de plată pentru programele finanțate din fonduri europene, în cazul în care acestea sunt organizate separat de autoritatea de management;

26. structuri desemnate cu rol de autoritate responsabilă, de autoritate delegată, de autoritate de certificare pentru Fondul pentru Azil, Migrație și Integritate și Fondul pentru Securitate Internă;

27. Unitatea națională de coordonare pentru contribuția financiară elvețiană (UNC);

28. structurile cu rol de organisme intermediare pentru contribuția financiară elvețiană;

29. structura cu rol de autoritate de plată pentru contribuția financiară elvețiană;

30. Departamentul pentru Lupta Antifraudă.

(2) Personalul prevăzut la pct. 17, 19, 20, 26—29 de la alin. (1) lit. b) beneficiază de sporurile prevăzute de prezenta hotărâre dacă are atribuții specifice domeniului gestionării contribuției financiare elvețiene, contribuției financiare acordate prin FAMI și FSI, fără a îndeplini criteriul de la alin. (1) lit. a).

(3) Numărul și structura posturilor ocupate de personalul care gestionează asistența financiară nerambursabilă europeană sunt cele stabilite în condițiile legii.

Art. 5. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică, începând cu luna ianuarie 2018, înalților funcționari publici, personalului de conducere și personalului de execuție din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și instituțiilor subordonate acestuia, definit ca personal de specialitate conform prevederilor art. 1 din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, personalului de conducere și personalului de execuție din cadrul Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale și Direcției pentru Coordonarea Agențiilor de Plăți, precum și personalului prevăzut la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinesc următoarele criterii cumulativ:

a) are prevăzute în fișa postului atribuții specifice domeniului gestionării asistenței financiare nerambursabile europene, reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu, sau desfășoară activități-suport pentru gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene și/sau pentru sistemul de management și control al fondurilor europene reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu;

b) este încadrat în:

1. structurile din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și din cadrul instituțiilor subordonate acestuia care îndeplinesc atribuții privind gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, prevăzute de regulamentele europene și memorandumurile de finanțare aplicabile structurilor din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și din cadrul instituțiilor subordonate acestuia care îndeplinesc activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene, astfel cum sunt definite la art. 3 lit. b);

2. structurile din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și din cadrul instituțiilor subordonate acestuia care îndeplinesc activități-suport prevăzute la art. 3 lit. c), respectiv: inspecție și control, afaceri europene și relații internaționale, politici agricole, zootehnie, fitosanitar, pescuit și acvacultură, cercetare, îmbunătățiri funciare și antigrindină, activități de dezvoltare și protecție a zonei montane, industrie alimentară, politici publice, comunicare și promovare, control ex-post FEGA, agenția de legătură RICA;

3. agențiile de implementare pentru programele PHARE;

4. structurile care au rol de autorități de management, stabilite în cadrul instituțiilor desemnate prin Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare;

5. structurile care au rol de organisme intermediare, stabilite în cadrul instituțiilor desemnate prin Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare, îndeplinind atribuțiile prevăzute în acordurile de delegare încheiate cu autoritățile de management;

6. unitățile de plată pentru programele operaționale gestionate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în cazul în care acestea sunt organizate separat de autoritatea de management;

7. autoritatea de management pentru PNDR;

8. autoritatea de management pentru POPAM;

9. structura cu rol de coordonare a agențiilor de plăți;

10. organismul intermediar din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale desemnat conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;

11. autoritatea competentă pentru acreditarea agențiilor de plăți și a organismului coordonator;

12. Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale;

13. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură.

Art. 6. — Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică persoanelor încadrate în funcții de demnitate publică sau în funcții asimilate acestora și personalului încadrat la cabinetele demnitarilor.

Art. 7. — (1) Pentru personalul care se încadrează în una dintre structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) și art. 5 lit. b) se majorează salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare cu 35% până la prima evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul persoanelor care sunt detașate, se mută sau se transferă între structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) sau art. 5 lit. b), de pe o funcție pentru care au beneficiat de majorările salariale prevăzute de art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la încadrarea în noua structură se păstrează procentul deținut anterior ca majorare salarială, până la prima evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale, cu condiția obținerii avizului prevăzut de prezenta hotărâre.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și în situația persoanelor numite sau reîncadrate în funcție în condițiile legii, precum și celor care se încadrează prin concurs sau examen în una dintre structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) sau art. 5 lit. b) și care provin de la aceeași/altă structură din cele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) sau art. 5 lit. b), unde au beneficiat de majorările salariale prevăzute de art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru personalul promovat în funcție în condițiile legii, precum și pentru personalul promovat temporar în funcții de conducere, care beneficiază de majorarea salarială prevăzută de lege, la stabilirea drepturilor salariale se păstrează procentul deținut ca majorare salarială anterior promovării, până la prima evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale, cu condiția obținerii avizului prevăzut de prezenta hotărâre.

(5) Pentru personalul pentru care se menține avizul inițial acordat potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) se păstrează procentul deținut anterior ca majorare salarială, până la prima evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale.

(6) Pentru personalul prevăzut la alin. (2)—(5), în cazul menținerii calificativului după prima evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale, se păstrează procentul deținut anterior ca majorare salarială, până la următoarea evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale.

(7) Verificarea îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 4 și avizarea structurilor și a personalului care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, în vederea acordării majorării salariale, se fac de

către structura de resurse umane sau de o altă structură desemnată din instituțiile publice în cadrul cărora funcționează structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) în baza unor proceduri interne de avizare elaborate în aplicarea prezentei hotărâri.

(8) Verificarea îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 5 și avizarea structurilor și a personalului care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, în vederea acordării majorării salariale, se fac de către structura de resurse umane din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în baza unei proceduri interne aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(9) Avizul se emite de către conducătorul instituției publice în cadrul căreia funcționează structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) și de către ministrul agriculturii și dezvoltării rurale pentru structurile prevăzute la art. 5 lit. b).

(10) Majorarea salarială se aplică de la data încadrării în funcție, cu condiția obținerii avizului prevăzut la alin. (9), în condițiile prevăzute la art. 8 sau 9, după caz.

CAPITOLUL III

Procedura de avizare

Art. 8. — (1) În condițiile prezentei hotărâri, structura de resurse umane/structurile desemnate din instituțiile publice, al căror personal beneficiază de majorări salariale, solicită avizul conducătorului instituției publice, pe baza următoarelor documente:

a) cererea cuprinzând solicitarea de aviz, întocmită potrivit modelului stabilit în cuprinsul procedurii interne de avizare;

b) avizul consultativ emis de structura de resurse umane/structura desemnată din instituțiile publice în cadrul cărora funcționează structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) din care să rezulte că persoanele pentru care se solicită avizarea îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 4, după caz, și pot beneficia de majorare salarială;

c) regulamentul de organizare și funcționare al instituției publice;

d) structura organizatorică a instituției publice;

e) ordinul/decizia de constituire/desemnare a structurilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 4, 17, 19, 23 și 24 emis/emisă de către conducătorul instituției respective;

f) ordinul/decizia de numire/de încadrare a personalului pentru care se solicită avizarea pe posturi cu atribuții în gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, emis/emisă de către conducătorul instituției respective, care va cuprinde și lista persoanelor numite/încadrate în funcție;

g) fișele de post ale personalului pentru care se solicită avizarea, aprobate în condițiile legii, care să cuprindă toate atribuțiile privind gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene;

h) statul de funcții al structurii din care face parte personalul pentru care se solicită avizarea sau extras din statul de funcții, după caz;

i) nota de fundamentare privind necesitatea și numărul de persoane alocate în cazul personalului din cadrul structurilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 2 și 15, întocmită de structurile care solicită avizul, avizată de conducerea structurilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 3—14, 17—21, 23—26 și 30 și aprobată de conducătorul instituției.

(2) Structurile prevăzute la art. 5 lit. b) solicită ministrului agriculturii și dezvoltării rurale acordarea avizului pe baza următoarelor documente:

a) cererea cuprinzând solicitarea de aviz, întocmită potrivit modelului stabilit în cuprinsul procedurii interne de avizare;

b) regulamentul de organizare și funcționare al structurii care solicită avizul;

c) structura organizatorică a entității care solicită avizul;

d) ordinul de desemnare a structurilor prevăzute la art. 5 lit. b) pct. 6 și 10;

e) ordinul/decizia de numire/de încadrare a personalului pentru care se solicită avizarea pe posturi cu atribuții în gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, emis/emisă de către conducătorul instituției respective, care va cuprinde și lista persoanelor numite/încadrate în funcție;

f) fișele de post ale personalului pentru care se solicită avizarea, aprobate în condițiile legii, care să cuprindă toate atribuțiile privind gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene;

g) statul de funcții al structurii din care face parte personalul pentru care se solicită avizarea sau extras din statul de funcții, după caz;

h) nota de fundamentare privind necesitatea și numărul de persoane din cadrul structurilor prevăzute la art. 5 lit. b), aprobată de conducătorii structurilor respective.

Art. 9. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (7) și art. 8 alin. (1), ministrul delegat pentru fonduri europene din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene va acorda aviz prin care se atestă că structurile și personalul din cadrul acestui minister, organismelor intermediare pentru Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice, Programul operațional Competitivitate, Programul operațional Dezvoltarea resurselor umane, Programul operațional Capital uman 2014—2020, Programul operațional Infrastructură mare, Programul operațional regional, pentru personalul operatorilor de program pentru Mecanismul financiar Spațiul Economic European, Mecanismul financiar norvegian, precum și pentru personalul din cadrul STS și SRI îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (7) și art. 8 alin. (1), Ministerul Finanțelor Publice va acorda aviz prin care se atestă că structurile și personalul care gestionează Contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4.

Art. 10. — Avizele prevăzute la art. 8 și 9 pot fi favorabile sau negative, caz în care se motivează, și se emit în termen de 20 de zile lucrătoare de la data depunerii dosarului complet.

Art. 11. — În urma procesului de evaluare a activității/perforanțelor profesionale individuale a/ale personalului prevăzut la art. 4 alin. (1) și art. 5, în condițiile legii, salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare va fi majorat/ă până la următoarea evaluare, după cum urmează:

a) în cazul obținerii calificativului „foarte bine”, majorarea salariului de bază, a soldei de funcție/salariului de funcție sau a indemnizației de încadrare, după caz, cu 35%;

b) în cazul obținerii calificativului „bine”, majorarea salariului de bază, a soldei de funcție/salariului de funcție sau a indemnizației de încadrare, după caz, cu 15%;

c) în cazul obținerii calificativelor „satisfăcător” sau „nesatisfăcător” nu se aplică majorare salarială.

Art. 12. — (1) Structurile de resurse umane din instituțiile publice beneficiare ale prevederilor prezentei hotărâri au obligația de a lua măsurile necesare atunci când se produce orice modificare de personal, atribuții, structură, organizare și/sau funcționare intervenită după obținerea avizului, în instituția respectivă, în termen de 10 zile lucrătoare de la producerea modificării.

(2) În cazul în care modificările prevăzute la alin. (1) se referă numai la situațiile de reluare a activității, după suspendarea

contractului de muncă sau a raportului de serviciu, în condițiile legii, sau la revenirea pe postul corespunzător funcției deținute anterior, nu se va emite un nou aviz, fiind aplicabil în continuare avizul anterior acordat prin care se atestă că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 4 și 5 și procentul de majorare salarială, până la prima evaluare a activității/perforanțelor profesionale individuale.

(3) În toate celelalte cazuri, conducătorul instituției, respectiv ministrul agriculturii și dezvoltării rurale se pronunță în termen de 20 de zile lucrătoare de la data propunerii structurii de resurse umane/structurilor desemnate în sensul emiterii unui nou aviz favorabil sau negativ, după caz.

Art. 13. — Pentru avizele acordate pentru majorarea salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare de către Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene și de către Ministerul Finanțelor Publice, procedurile interne de avizare prevăzute la art. 7 alin. (7) se aprobă prin ordin al ministrului delegat pentru fonduri europene, respectiv prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se emit în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 14. — (1) Personalului încadrat la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri în structurile menționate la art. 4 i se mențin avizul acordat și majorarea salarială acordată pentru gestionarea fondurilor europene, în condițiile legii, dacă nu au intervenit modificări de personal, atribuții, structură, organizare și/sau funcționare.

(2) Personalului încadrat la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri în structurile menționate la art. 5 i se mențin avizul acordat și/sau majorarea salarială acordată personalului financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, personalului de conducere și personalului de execuție din cadrul Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale și Direcției pentru Coordonarea Agențiilor de Plăți, precum și personalului prevăzut la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și

funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu au intervenit modificări de atribuții, structură, organizare și/sau funcționare, până la acordarea avizului prevăzut la alin. (9) al art. 7.

Art. 15. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 28 martie 2016, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 606/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare și a Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 12 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 1.100/2014 pentru stabilirea elementelor necesare acordării de majorări salariale în temeiul Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, personalului de specialitate din cadrul structurilor care au ca obiect de activitate gestionarea fondurilor acordate României prin Programul general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014;

d) Hotărârea Guvernului nr. 478/2010 pentru aprobarea structurii organizatorice a Autorității coordonatoare și de management în România, precum și a structurii autorităților de implementare pentru gestionarea asistenței financiare comunitare, acordată prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 27 mai 2010, cu modificările și completările ulterioare;

e) Hotărârea Guvernului nr. 646/2011 privind stimularea financiară a personalului care gestionează contribuția financiară elvețiană în vederea implementării Programului de cooperare elvețiano-român vizând reducerea disparităților economice și sociale din cadrul Uniunii Europene extinse, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 1 iulie 2011.

PRIM-MINISTRU, INTERIMAR,
MIHAI-VIOREL FIFOR

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Paul Stănescu

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

p. Ministrul delegat pentru fonduri europene,

Mihaela Virginia Toader,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului Vicențiu Dorin Gavril Știr,
la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul
pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat**

Având în vedere cererea domnului Vicențiu Dorin Gavril Știr, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/400 din 29 ianuarie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vicențiu Dorin Gavril Știr se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 30 ianuarie 2018.
Nr. 36.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Darius-Bogdan Vâlcov în funcția
de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru
al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), al art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Darius-Bogdan Vâlcov se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 30 ianuarie 2018.
Nr. 37.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Ioan Ștefan Groza în funcția
de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ioan Ștefan Groza se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 30 ianuarie 2018.

Nr. 38.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

